

ФОМИЧОВ Є.В., студент, НТУ «ХП»

ЧАЙКОВА О.І., к.е.н., доц., НТУ «ХП»

АНАЛІЗ СТАНУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ

У сучасному світі концепція сталого розвитку стає невід'ємною частиною діяльності бізнесу. Міжнародні підприємства, які працюють в Україні, не є винятком, адже вони зіштовхуються з численними викликами економічного, екологічного та соціального характеру. Аналіз стану сталого розвитку таких компаній вимагає комплексного підходу, що враховує як локальні особливості, так і глобальні тенденції [1].

Сталий розвиток передбачає збалансування трьох ключових аспектів: економічного зростання, соціального добробуту та збереження екологічного середовища. В Україні міжнародні підприємства часто стикаються з проблемами регуляторного характеру, нестабільністю економічного середовища та недостатньо розвинутою інфраструктурою для підтримки екологічних ініціатив [2]. Водночас саме такі підприємства мають змогу впроваджувати передові практики сталого розвитку, зважаючи на їхній доступ до інноваційних технологій, фінансових ресурсів та глобальних знань [3].

Одним із ключових індикаторів сталого розвитку є відповідальне використання ресурсів. Міжнародні компанії в Україні дедалі частіше переходять на енергоефективні технології, зокрема встановлюють сонячні панелі, модернізують виробничі лінії та оптимізують транспортну логістику. Однак, низький рівень державної підтримки екологічних проектів часто ускладнює реалізацію таких ініціатив [4]. З іншого боку, високі стандарти

корпоративної відповідальності, яких дотримуються міжнародні компанії, стимулюють локальних партнерів та постачальників до впровадження подібних практик [5].

Соціальний аспект сталого розвитку в Україні також залишається актуальним. Міжнародні підприємства активно беруть участь у програмах підвищення кваліфікації персоналу, розвитку локальних громад і підтримці освітніх ініціатив [6]. Наприклад, компанії з іноземними інвестиціями часто фінансують освітні програми з метою підготовки кваліфікованих кадрів, які відповідають сучасним вимогам ринку праці. Крім того, значна увага приділяється питанням рівності, інклюзії та забезпечення гідних умов праці [7].

Екологічний вимір сталого розвитку є особливо важливим у контексті діяльності міжнародних підприємств в Україні. Впровадження технологій зниження викидів вуглецю, утилізації відходів та використання відновлюваних джерел енергії стають стандартною практикою для багатьох компаній. Наприклад, у харчовій та хімічній промисловості міжнародні підприємства активно інтегрують принципи кругової економіки, що дозволяє мінімізувати вплив на навколишнє середовище [4]. Водночас недостатня обізнаність громадян та низький рівень екологічної освіти в країні залишаються бар'єром для досягнення довготривалих цілей [3].

Ще одним важливим аспектом є адаптація до умов українського ринку. Міжнародні компанії змушені враховувати нестабільність законодавчої бази, складність ведення бізнесу та соціально-політичні ризики [6]. З огляду на це, впровадження стратегій сталого розвитку стає способом не лише підвищення ефективності бізнесу, а й зміцнення довіри серед зацікавлених сторін. Крім того, такі ініціативи допомагають підвищити конкурентоспроможність компаній на міжнародному рівні, що особливо важливо в умовах глобалізації [2].

Важливу роль у стимулюванні сталого розвитку відіграють партнерства між міжнародними підприємствами, урядом та громадськими організаціями [5]. Спільні проекти в галузі охорони навколишнього середовища, енергозбереження та соціальної підтримки дозволяють досягати значних результатів. Наприклад, міжнародні компанії в Україні активно співпрацюють із місцевими НУО (некомерційні або неурядові організації) для реалізації екологічних та освітніх програм, що сприяють покращенню якості життя населення [7].

Загалом, аналіз стану сталого розвитку міжнародних підприємств в Україні демонструє позитивну динаміку. Незважаючи на численні виклики, такі компанії відіграють важливу роль у впровадженні інноваційних рішень, підвищенні соціальної відповідальності та збереженні екологічного балансу. Подальший успіх у цій сфері залежатиме від інтеграції зусиль бізнесу, уряду та громадянського суспільства, а також від створення сприятливих умов для реалізації сталих ініціатив.

Список літератури:

1. Брундтланд Г.Х., д-р філос., голова комісії. Our Common Future: Report of the World Commission on Environment and Development. Oxford University Press, 1987.
2. ООН. Transforming our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. Retrieved from <https://sustainabledevelopment.un.org>, 2015.
3. Європейська комісія. Circular Economy Action Plan. Retrieved from <https://ec.europa.eu>, 2020.
4. Елкінгтон Дж., проф., засновник. Cannibals with Forks: The Triple Bottom Line of 21st Century Business. Capstone Publishing, 1997.
5. Державна служба статистики України. Екологічний стан та інновації в Україні. Київ, 2023.
6. Світовий банк. Огляд сталого розвитку в Україні. Retrieved from <https://worldbank.org>, 2023.
7. Портер М.Е., Креймер М.Р., проф. Harvard Business Review, 2011.

Бібліографія: Фомичов Є.В., Чайкова О.І. Аналіз стану сталого розвитку міжнародного підприємства в Україні / *Є.В. Фомичов, О.І. Чайкова* // Результати наукових конференцій Навчально-наукового інституту економіки, менеджменту та міжнародного бізнесу НТУ «ХПІ» за 2024 рік в 2 т. – Харків : НТУ «ХПІ», 2024. Т. 1 : Труды XXI-ої Міжнародної науково-практичної конференції «Дослідження та оптимізація економічних процесів «Оптимум-2024» 10-11 грудня 2024 р. – 2024. С. 21–23

МІЩЕНКО В.А., д.е.н., проф., НТУ «ХПІ»

ВАНГ ШУМІНЬ, студент, НТУ «ХПІ»